

[Hagen Hagensen]

erhvervslivet større administration, men det fører også til vanskelige afgrænsninger og kan føre til kontroverser, som, for at sige det pænt, kan give vanskeligheder ved den øgede skattekontrol og øgede skatteligning, som skatteministeren nævner der bliver arbejdskraft til, når man får lønmodtagerne stort set bragt ind under bruttobeskatningssystemet.

Alt dette med lønfradragsordningen og fjernelse af lønmodtagerfradraget må uvægerlig føre til omkostningsforøgelser eller indtjeningsbeskæringer hos erhvervslivet. Det har vi ikke råd til; det er tværtimod det modsatte, vi skulle gøre.

Det har været dansk skattetradition at beskattede, hvad der trådte i stedet for løn, og jeg forstår derfor ikke tanken om, at man vil fjerne adgangen til at fratække, hvad der er betalt i kontingent eller forsikringsbidrag til imødegåelse af den situation, at man ingen lønindtægt har. Det vil man nu bryde med både på arbejdsgiverside og på lønmodtager-side. Det vil ikke lette skatteligningen, at understøttelser under faglige uoverensstemmelser gøres skattefri, for der skal kigges efter alligevel, og det forhold, at man får udbetalt vederlag, som ikke skal beskattes, kan give vanskeligheder på anden måde. Lad mig bare nævne: hvordan vil man forholde sig, hvis der er tale om såkaldte lån?

Ved ophævelse af retten til at trække udgifter til repræsentation fra ændres der væsentligt ved den adgang, man har til at fratække, hvad der er nødvendigt for at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten. Jeg skal ikke sige, at der ikke kan være tilfælde, hvor der afholdes udgifter, der måske er overflødige, men på den måde der er lagt op til det her, vil det vanskeliggøre forholdene. Det skal også gælde for det offentlige, og det er allerede nævnt her i dag, hvordan der skal forholdes, hvis en minister indbyder til gæstebud. Der vil i hvert fald komme til at gælde en helt anden regel end den, man har i øjeblikket, når man vil sige, at de repræsentationsvederlag, som offentligt ansatte har, bliver gjort til genstand for beskatning, uden at man kan trække noget fra. Det må naturligvis gælde for alle, det må også gælde for stat og kommuner. Hvordan vil det i grunden komme til at tage sig ud?

At man vil afskaffe retten til at fratække gaver, kan komme til at gøre ondt de steder, hvor man yder gaver til almenyttige formål.

Øget beskatning af mindre indtjening for erhvervslivet må vi gå imod, og det gælder også den forhøjelse af selskabsbeskatningen, som man tænker på.

Opsparing og alderdomsforsikring vil få trange kår. Man vil fjerne de fradrag, man har derfor, og det vil være særlig gælt derved, at man også vil bringe bestående ordninger til ophør, hvor der er tale om, at arbejdsgiveren har ydet bidrag til den ansattes alderdomssikring i form af pensionsydelse eller andet. Derved adskiller man det jo også på en sådan måde, at forholdet mellem dem, der er offentligt ansat, og dem, der er privat ansat, bliver mere gælt.

Også den ændring, der går ud på, at man ikke længere kan fratække løbende ydelser, går alt for vidt, og underholdsbidragets omlægning til fradrag i skat skal nok også vise sig at have uheldig indflydelse på forholdene.

Om renteudgifters behandling, hvor man endnu ikke har fundet sine egne ben at stå på, skal det blot fremhæves, at det gang på gang er vist, at en opdeling i erhvervsmæssige og private renteudgifter ikke kan lade sig gøre, og vi må holde for, at man ikke kan gå ind på at lave en omlægning af renteudgiften til at være fradrag i skatten eller indføre en renteskatteordning, som den er skitseret, for forholdet er jo det, at hvad den ene trækker fra af renter, i det store og hele kommer til beskatning hos den, der får beløbet.

Så er der hele spørgsmålet om ejerboligbeskatningen, hvor man tænker sig at ville øge lejeværdien år for år gennem årlige stigninger eller reguleringer af ejendomsværdien. Man tager standardfradraget bort. Der skal ikke længere være adgang til at fratække ejendomsskatter, og man vil på en eller anden måde fjerne retten til at trække renten fra. Alt dette vil gøre det dyrere og gøre det sværere at komme til at eje noget, og allerede derved er det jo ikke i overensstemmelse med de boligtanker, som vi også har taget del i fra tid til anden.

Jeg kan i øvrigt om dette forhold, hvad ejerboligbeskatningen angår, henholde mig til, hvad jeg sagde under den førstebehandling, vi havde om lejeværdireglerne for det kommende år. Jeg må fastholde, at vi ikke på nogen måde vil gå med til en skærpelse af boligudgiften for ejerboliger.